

పీఠిక.

అద్యులారా!

నాకు బాల్యమునుండియు దైవభక్తి యందాశ్రయముః బెద్దల సేవయందనుకర్తీయుని క్కుటముగా నుండునవి. ఆక్కతనభగవంతుఁడనెట్టివాఁడు? భగవంతుని శ్రేష్ఠివాని యందు ప్రేమగలుగును! మానవ్యనో శుభాశుభములకుఁ గర్తయెన్ది? అనుమొదలుగాఁగల విషయములఁ గూర్చి తక్కించుకొనుచు, నశేకున్తైన పెద్దల సేవించియు, బహువిధగ్రంథములు పరిశోధించియు, నాత్మానుభవముఁ జేసియుఁ బాడఁగా నాకుఁజేరిన యనుభవసారమే యిటుల గ్రంథ

తూపమునఁబెర్పొకని పాతకమునకు ననుష్ఠించుకొని
నాడను.

ఇదిసర్వజనులకుఁజాలనుపకరించునని నాతలంపు.
ఇందుఁగల ప్రతివిషయము నిశ్చలత్యముతోఁ యోజించినదే
ఁబడఁగలదు. కావునఁద్రవపడినన్నదూలనాడక నాడ
రహృదయులెఘింపఁగలందులకు విషయపూర్వముగాఁ
బ్రార్థించెద.

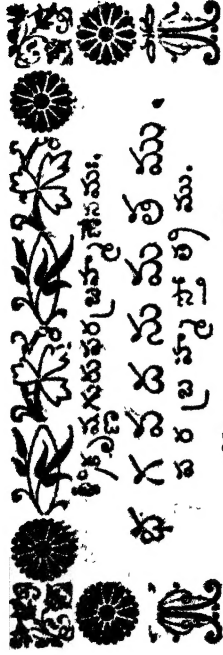
మఱియు గుణ్యగహణాపారీణులగు పండితశిరోమణులిందుఁగ
బగుణములనేగహించిదోషమునున్నిండుఁబ్రార్థితులు.

ఈ గ్రంథమున బ్రకటన చేయు విషయమునాకు
 దోష్యుడైన శ్రీయుతమోపిదేవి కుటుంబరావు గోపాలరావు
 గారకునిరంతరముఁగృతజ్ఞుడనై యుండెద.

18-8-1919 }
 చల్లపల్లి

ఇట్లు
 గ్రంథకర్త.

శ్రీకృష్ణగురుపరబ్రహ్మణేనమః.

భగవదనుమతము.
పరబ్రహ్మస్తోత్రము.

శ్రీవిశ్వనాథోంబుడుమానీమగుజ్జీజనులెందులురా
యావిధమొప్పున జనులకితాత్మహితంబొనగూర్చుచుం
డునానావిధనామకోజ్జ్వలుడతనంతదయామయమూ
ర్తియతామహాదేవుడుమామకీర్తితముఁ దీర్చుచునిచ్చు
అంబోంబుఁగావుతఁ

—: శ్రీ రామ స్తవ ము.:—

శ్రీమూర్తి ప్రకటనాద్భుతా! నమః! స్తుతా! స్తుతా! విమల
య! శ్రీతానాద్భుతమణివల్లభాయ! జగదాధిపతే! భవా
య! సంభానాద్భుతయశోవృతాయ! కరుణాశీలినీ! రామ
వాయ! గారీపంస్తుత్యపదాంబుజాయ! ప్రణతిశ్శీరామ
చంద్రాయతే!

—: శ్రీ కృష్ణ స్తోత్ర ము.:—

శ్రీ వసుదేవదేవతే! వాంఛలీడేర్పదం

దయశోకలక్ష్మణబ్రహ్మదంబుగూర్వ!

నంతసమునించిబుధులసం సవముఁగాంచి
యలరుకేకప్రక్షమా రిసే నభినుతింతు.

—: విఘ్నేశ్వరపార్థినము. :—

సీ॥ గంధపుష్ప-బులే నారవంబనకయా

గజ్జికపోచకెచాల ముఱియువాడు !
మగురధిలంబులే మాన్యమాసనకటెం

కాయల కేమెప్పుఁ గాంచువాడు !
పిండివంటలెకడు బ్రీతియాసనకయా

కుకుముల కేల్పి పడెడువాడు !

నీవు పతమవరః నీయమానవరః

లోక్మనీసంతసత్సవ్యేఽబంధువాడు ।

౪॥ బాలిగలవాడుఃభక్తులః పాలివాడు ।

సంచరగువాడుఃక్షేలుగాః విచువాడు ।

బౌజైగలవాడుఃకనుగుః మోమువాడు ।

సనరుగలవాడుఃసన్నమః స్నేచుకేడు ।

—: స ర స్వ తి స్తు తి: —

౫॥ తల్లియఃశిశుల్య

వర్షః నావాక్కు-సంధుః వసియఃచిమః

దర్శనమెలగవారదు

తల్లీ! పాఠింతునురవి తానమతల్లీ!

—: ప్రకృతికాంతాభివదనము. :—

సీ! అప్రమేయుండగు నాదరబ్రహ్మకుఁ

ద్రిగుణముల్ ద్రించిన నగడునెద్ది?

విశలేంద్రియులమంచు విజ్ఞప్తవేగెడుమునీ

శ్వరుల నైనను మోసపటచునెద్ది?

అష్టాంగయోగమ్ము లభ్యసించినయోగి

వశులను గూడలో బటచునెద్ది?

సర్వజ్ఞులమటంచు • గర్వించునానోపటఁ

గన్గలాద్ధి నై నఁ • గలఁడు నెద్ది?

గీ॥ అట్టిపకృతికాంతః కఠిన్ క్షిప్రోవంశ

సంబులిడుదునేము • దగబుఱిఁ

సన్న సత్పశంబు • సన్నడపించిర

క్షీంచుతల్లియునిత • లంచిమదిని॥

—: పరమభాగవతస్మరణము. :—

సీ॥ త్త్వైరమతమున • తృభివృద్ధిఁజేసిన

శంకరాచార్యుః • స్మంసయించి

జీవకోశం ప్రతిపాదించుచున్న
 గ్రంథములను గురించి వివరించుచున్నది ||

ఇందులో ప్రతిపాదించుచున్న
 అంశములను గురించి వివరించుచున్నది
 ఇందులో ప్రతిపాదించుచున్న
 అంశములను గురించి వివరించుచున్నది
 ఇందులో ప్రతిపాదించుచున్న
 అంశములను గురించి వివరించుచున్నది

బరమభాగజతులైల్ల ధీహూర్వ
కముగ నేవందనములనే కముగ నిడుదు॥

—: గురుస్మరణ: —

ఉ॥ భీమతులార్యోననుమ తింపఁజాలినసత్కవిత్వము
ననుమానీయుఁ బ్రేర్పరచి యింపఁగఁగల్గితివో! తలంపని
హామహానీయుఁగృష్ణగురు వల్లమీసరోజముగంబునాత్మలో
నేమటకుండఁగొల్పేదనఁహీనతరంబగుభక్తిమీఱఁగఁగ!॥

—: మాతృపితృభివందనము: —

భ॥ ననుఁగని పెంచియిజ్జగముననల్లమంచెయ్యఁజెడయోనవో॥

గి, నడుమ మార్గమంత నెఱిగించెడు విద్యను నాకు నేరించి,
చి, నెనరున గృహస్థునిగఁ జేసి సుఖస్థునిఁ జేసి నట్టియా
భుమలగుతల్లిదండ్రులను గాఁతుక మొప్ప భజింతు నాత్మలోకా

—: పూర్వక విప్రార్థన:—

మ! సప్తముఁ జేసెదమా మకామలమనో నద్వంబునఁ
బ్రోద్యదు । త్వవమే పారదిగంత సభరితప్రాంత చర్చి-
తిఁ సంశోభిత । స్తవనీయుల్యుత జీవులు జ్వలవచోనం
బద్విలాసుల్యుతః । కవులానన్మఱుదిక్క నాదులను నా
కృంతుద్ధినిఁ బొందఁగఁ

—: అడవి కవిత్వము:—

కవి రావలయును దక్కఁగ రాజునుండవచ్చును
 శకలమును పాఠమును నొందునెంచి
 కవిరాజులగుదుముగఁ గాంచి ప్రశస్తి పాఠ
 కృష్ణమూర్తి కవిత్వము దివినుతించి
 అంత్రవాల్మీకి నా నలకు నానావిలి
 కొలనును బాచునూ కులుకులలంచి
 తిరుగతి వేంకటేశ శర్వరసుధ మణులవా
 ద్విత్తాక్షి మంత్రాక్షుగఁ బ్రస్తుతించి

! ఇంకఁగలిగినపకలకఁబీద్రులనుని
 రఁతరముమదిలోననఁ త్యంతభక్తి
 యుతుండనైకొనియాడియాఁర్చులకు నెల్ల
 * గోలుమోడ్చెదననుగృహఁ నేలుకొలుకు!!

—స్వాదంతము.—

! వసుధదేవి నేనౌకటఁ స్వామినిను
 సాధిపిచ్చమాంబకునగ్గిఁపంభవుండ
 కృష్ణగురు నేపపతమైనఁ రించువాఁడ
 నార్యజనవిధేయుఁడ! నూరఁ మాహ్మయుండ!

వా! అనుననిష్ఠిష్యదేవతాభివందనంబును, పరమభాగవతస్మరణంబును, సుకవిజనపురస్కారణంబును, గురచరణసంస్మరణంబును, మాతృప్రిత్యస్తవంబునుంగావించి సర్వజ్ఞానోపయోగముగా మోక్షదాయకమగునొక్కచిన్నిపాత్రమగు రచింపనుద్యోగించునమయంబున.

—:గ్రంథవిష్లేకప్రోత్సాహము:—

శాశ్రీరమ్యుండగుమత్తిచెన్నయకువాసింగన్నచిల్కమ్మకిం! పారస్పందనుడైజనించిశ్రితకామ్యార్థంబులెల్లఘృతే! కూరకశేయమగీరితింగనినయాగోవిందరా

యుఁడు ప్రేమారంగాననుఁగాంచి యొక్క పురుషమ్య
గృహిణి నిట్లనెక ।

గీ॥ ముకవివర! పండితామృతామృతానుసటులఁ

గొన్ని గ్రంథముల్ రచియించి కువలయమున

భార్యలొనఁచి నట్లు వింటి గాని నాకు

నిప్పుడొకతలంపొద వెనక దెలులనిన ।

మఁపురుషుడెఁబడించునట్లు నడచే ప్రంజాల్మ్య మెచ్చు?

నెక్కరణిణి లోకములో జయంబుఁగని మెఱి క్షంబుద

గాగ్గంబు? నెక్కరణిణి “సూక్ష్మములోన మెఱి క్షమ

శుద్ధివిధిఁ దేటుగాఁ దెల్లమాఁ పరఁగిఁ గూరిచియ్యెనఁ భూ

త్తమురచింఁచన్ జన్మశైధ్వఁ లేర్పియె

చ॥ అనవుడు పంఠపించియుటఁ లగ్నినియోయనఁ భూత్మ !

దీప్తగోరినటులఁజిన్ని పోతఁజెనునఁ లింఁచెదపగ్గజహ్నపయో

గ్గయెఁ భూనరపచేకఁచూవిషయఁ ముల్కతియించియుపంగ్రహ

ముగ్ధాఁ దెనుఁగ్గుననాదుకొల్కొలఁ దిక్ సుజనుల్గుడిమె

చుగ్గుననుగాఁ !

చ॥ అనికృతనిచ్చియుండవె

—కొంఠ ప్రారంభః—

గీ॥ క్రికరమ్మగ్గపలతమ్మగ్గి జిత్రమందు
రామనామంబుభక్తిబా॥ రాయణాంబు
పలుపుచుకొబ్బాక్షులుచ్చుచి॥ శృలతరాత్మ !
విబుక్షణనగళయ ! మత్తిగ్గివింధరాయ ॥

గం॥ నీవడిగినయరమ్మనీ

భా॥ వంబులరంగస్వాను॥ భవమునసకలం
జేవివరించెదనోమే

కా॥ పంతుడు ! వినుమునాకు॥ భా॥ ముగ్గోడు॥

—పాపర బ్రహ్మవిధానము—

ఈ సమయమున నా దేహమును విడిచి వదిలి
నా భాగ్యమును వాడుకగా తీసుకొని
నేను బ్రహ్మమును సాధించి మోక్షమును గాంచుటయే
లంచుచున్నాను. ఇది నా భాగ్యమును సాధించుటయే
ప్రతిపక్షము.

గీ. పరమ! తాపకభక్తి తాత్పర్యమునకు

సాధనమును సాధించుటే ము

యెందులకు? సేయమిప్పుడ యిది యేదైన

సదయమృదయుడనాచుడిఁ బృథనుసుమ్మ
కం! అనినంత, బారవశ్యం

*బుసబొంగుచుఁగేలుదోయిఁ మోడిచినియ్య
బుసప్రముక్తి-నిశ్చలత్వం
బునట్లనివినుతిఁజేయఁబూనితిభక్తిఁ

విగ్రహపరబ్రహ్మహస్తగ్రీతములు.

1 శ్రీకరుడవయ్యుతిజగత్పరీతుడవయ్య
యిట్టివాడనివరిగపపెట్టివారి.

కలవిగాకయనంతుండఁ పైపైలుంగు

భక్తవత్సల! నీతిదే! వందనంబు !

2 త్రిగుణములకునుగర్తవై త్రిగుణములక
 విత్తుడవయుచున్లోకప్రభ విత్తుడవయు
 నిర్గుణబహ్మమనఁగఁ బోంకదగిన
 భక్తవత్సల! నీతిదే! వందనంబు !

3 అండపిండబ్రహ్మండంబు నిండియుండి
 శ్రీపరంజ్యోతిరూప్తివై చెలఁగునట్టి
 యద్రుమేయ! పరాత్పర! స్వప్రకాశ! ||
 భక్తవత్సల! నీతిదే వందనంబు! ||

- 4 అఖిలభూతజాలములకుఁ నంతరాత్మ
కుండవై ప్రకాశించుచుండవల
వెలుగునీలవర్ణింపఁ నలవియగునె?
- 5 భక్తవత్సల! నీకిదేవందనంబు!
త్రిభువనంబులస్పృశితిలయములకుఁ
గారణుండవై యెపుడునిష్కారణుడవు
గానిజప్రభావంబునఁ గాలునట్టి
భక్తవత్సల! నీకిదేవందనంబు!
- 6 ప్రాణికోటులయెడఁ నమత్వమువహించి

ఓలివివర్తించువారిమనస్సుంచునట్టి
భక్తవత్సల! నీకిదేవదనంబు!

9 విశ్వరూప! పాణులమనోవీధియందు
నాథవసించితి తత్కర్మలరయుచుండి
తదనుకూలఫలంబుల్పదాయెసంగు
భక్తవత్సల! నీకిదేవదనంబు!

ప|| 'అనియ్యప్రాశించి సవివరముగాడనై యిటులవిన్నవించు
కొంటి నెటులనివ.

గీ|| స్వామి! మత్స్యార్జునమందద్భుతముగనుండి

నీదొలకువిందుగానిప్పుడొడనతిచ్చి
 నట్టిపల్కులువినినంతనమితహగ
 మొదలెట్టితోననుధన్యుండనైతి.
 క. మఱియునోడేవా!

గీ! అతులితమ్మగుమాయాకలితమయిశ్రు
 తంచేమెట్లుగల్గెనేనీప్రళంభమందు
 న్ములనుద్యవిచితిమే! యే! నెటుమెలగిన
 నీకుననుమతిగ. గుమే! మన్మించెపుమ!
 క. అన్నంతనాపరాత్పరుండీటులయె.

గీ॥ దత్త! నీవడిగినట్టిసంతోషశక్తములుతు
హారహస్యముల్లెసనీతియందునాకుఁ
గలుగు బేరిమివివరింపఁగదలఁచియుంటే
గాననిశ్చలత్యంబైదఁబూనివినుచు!

ప॥ ఎటులనిన

—! ప్రపంచోత్పత్తి—

ఉ॥ ఇమ్మగఁబంచభూతములుఁ నేమఁగుగల్పనఁజేసియూప
పంచవర్మసృజించినాఁడనిజశక్తిపెలుంగసమస్తభూ
తజా! లమ్ముఁబరీక్షఁజేయఁపకలమ్మునుగోచరమకాను

స్వస్తియో ర్భయ్యులు గానలోనవివరించు రమ్మగజూడద
గుండుమారకా.

చ॥ మఱియునీజన్మకృమంబెటులనిన.

—: జన్మకృమము. :—

ఉ॥ ఇట్టిప్రపంచమందుజననీజనకుల్లియంగనీవిటుల్
పుట్టితివీపుట్టకుమూ॥ లముగోనరయంగనీకుంగన్మట్టి
నుదానినీపుంగని॥ నకల్లమనీదుదువంతమీదననీరట్టి
గూడబొందకతి॥ రమ్మగజూడుగాంతుగోసుతా.

చ॥ మఱియునీమాయాకలితమ్మగుప్రపంచముగోసంచరి

చువిధమును, మోక్షముఁగాంచుషడమృతము, జెప్పెదనందు.

గీ॥ అంధకారమృతండుఁగల్గివత్తు

లేతినిజాపదీపమెటులా ♦ ధనమొఁయిప్ర

పంచమునమంచిచెడ్డలేర్పఱుపజ్ఞాన

మెటులనాధనంబగుమదినిరయవల్సే!

వ॥ కావునకుండ జ్ఞానముదయించుమార్గములుజెప్పెద

నాలకింపుమెటులనిన.

—జ్ఞానోదయ మార్గములు. :—

గీ॥ అతిదయాహృదయుండ ♦ నైననాయందుని

శృలమైనభక్తినిగలిగియుంట
 ఆర్యానుకూలమా నట్టిభర్తృములను
 స్థిరచుచునటులవర్తించుచుంట
 అనయంబునాత్మకాహారంబుల నెమిలి
 మించునీయక భుజియించుచుంట
 అంతరంగమునని త్యానిత్యవస్తువి
 చారణనెప్పుడుజలుపుచుంట
 గీ॥ చేత మంచిచెడ్డలువిమర్శింపజాలు
 నట్టిజానముదయించునందువలన

33

మొలకలవగలిగి మాయకుఁ దొలఁగి మొలఁగి
పరమహర్షంబుతో నుండఁ వచ్చునత్స!

ప॥ మఱియు

క॥ అపవరతము సద్గ్రంథము

లనుజదువుట, జ్ఞానకలితుఁ లన్గూడి ముదం
బున మొలఁగుట జ్ఞానోదయ

మునకుఁ ముఖ్యమగు మార్గముల గునువత్సా!

జ్ఞాన ప్రభావము.

సీ ఇతిమంచీ చెడఁ యిదియెఱిఁగి మొలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
నిదిలాభమిదిసప్త॥ మిదియెఱింగిమెలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
నిదిసుఖంబిదికష్ట॥ మిదియెఱింగిమెలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
నిదిపరమృదియిహా॥ మృదియెఱింగిమెలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
గాన, చెడ్డయునప్తంబు॥ గవ్వమునుని*

గీ॥ హామ్యుఁదొలంగించిపూర్ణమో దమ్మనంగు

నాస్తికావప్రభావంబు కలినుతింప

నలవియగుననియెవ్వారికి నైనవత్స!

ఉ॥ చీకటిలో నదీపమువిడి శేషముగా నహతారిః గాచున
స్తోత్రపునుచి మార్గమును జూపు విధమున “జ్ఞానదీపము”
జేకొనియుంటి వేనిగఁ గనీయమహాధ్యముఁగాం మించిమా
యాకల్పితమహాపంచమున నభ్యుదయమును గాంతు నోసుతా!
ప॥ అనంతరంబశరీర యంత్రసాధనోపాయంబుఁ జెప్పెదవి
ను మెల్లనిన. — శరీరయంత్రసాధనోపాయము. —

గీ॥ జ్ఞానిగాఁడగువాఁడు తాఁచి బూనిముందు

శ్రీగీ

జహతుః తయలోనకోః ఇంచియెచ్చ
అనకీసుఁగలిగినఁ జెఱిగియుండ
వలయు లేనిచోఁజ్ఞానిగాఁ వశమెరివత్తః
ఈ యంత్రముఁబక్కఁగావడవఁ నందుమఱలని పెట్టకుండను
సంత్రము లేన్ని పూనిననుఁ నాధ్యముఁగానటులీశెరీరము
యంత్రముఁబక్కఁగావడవఁ నందుమఱలని పెట్టకుండ నమం
త్రములుఁబఱపించిననుఁ మానుషలోపమెచకానుబు న్నోకా
చం! అరయశరీరయంత్రముననదృశ్యమైతగునట్టివెన్ని యో
మృణులుఁ జెలఁగుననినిగ్రహంబుఁగాఁచుటముఖ్యము

మలోనిరువదివారుగై సగ్రహిఁ యించినవానికిమూలమై
నవెవ్వఁగనవచ్చుదానిఁగనిఁ న్నక మానడపంగఁబు
త్తకా.

న॥ మఱియు

గీ॥ ఇంద్రియములనెల్లఁజఁ యించియహముఁ
జఁపిచిల్లముఁబట్టిలఁ త్తమునమనసు
నిలిపి, బుద్ధచేమెలఁగి తే॥ నిశశరీర
యంద్రియమనడపవీలగుఁ నరయవత్స !

న॥ పిదపసంతోషత్రవ్వముంగూర్చి చెప్పెదనిమెటులనిన,

అంతశ్శత్రువులు.

ఉ! నేరువుతోడదొడ్డిలులే! నీహృదయంబున నున్న యా
ప్రతీకారులవశ్యపర్చుకొని! కానిననుంగనజబాలవైదిక
ద్యారవివాసులైనభట! వక్షమునాదివివశ్యకర్షకీరుగ
సార్వభౌముఁగఁగి! తృప్తినిఁగాంచగవచ్చుఁబు న్నోకా.

క. కావుననంతశ్శత్రుల

నీవుకృమంబుగవినిగ! హించునటులబ్ర

జ్ఞాపంతునిఁజేసెదశ్శ

ధౌవంతుఁడవగుచువిసంగ! దగునోవత్సా!

ప॥ తత్కృమంబెటులనిన.

కామము

సీ॥ సాధహర్షార్థగార॥ సాప్రమాజ్యవిభవమః
మించిచాలఁగగడి॥ యించుమనుచు
దారకాగ్రహించిసం॥ తానమ్ముఁబూర్తిగా
నందియూనందమ్ము॥ నొందుమనుచు
నఖిలవిద్యలనున॥ భ్యాసమ్మునొనరించి
స్థిరతరవిఖ్యాతి॥ జెందుమనుచు

వివిధవస్తువితతి॥ వేవిధంబులుగనా

రించిసంతోషంబుఁ గాంచుమనుచు !

గీ॥ నడఁదెగఁకపురిఁగొల్పుచుఁ నెపుడుఁగూడఁ

జిత్రమునువిశామంబునుఁ జెందనీక !

వినుగుఁజెందించుఁకామంబు” విధమునఁజేరి

క్రమతపర్జించిపెలుగమేఁ ల్గులుగువత్స !

ప॥ మేటియు.

కం॥ కోరికలన్నియుబుగ్గల

తీరుగఁసశియించినెమ్మఁ దికిదుఃఖమువి

స్తాఁ మొదవిందుఁగానివి

దారింపఁగఁమోక్షమిదఁగఁ జాలునె?వత్సా!

—: కోర్కె ధము :—

సీ! నిశ్చలత్వమునకుఁ నికిపట్టుగానుండు
ముద్ధికిఁగలఁకువఁ బొందఁజేసి
హాయిగానుండుదే! హమునకుమితి లేని

యాయాసమునుబాలఁ వందఁజేసి
నశలబాంధవసుహృద్ జనులశిగాకలో
శిష్టమృతకునువిరోధముజేసి

శ్రీయమ్యునకువిఘ్నఁ మేయెనర్పుచునుక

స్వయంభూతాహునిఁ మూడఁజేసి
 ౧॥ ఎల్లవిధములనిన్నుఁబీఁ దించున్గోధ
 మునకుమించినశత్రువుంఁ జెనెఁజిగానఁ!
 గాననోరువుఁబూనినీఁ కడకుదీని
 రానియకయున్న మేలునీఁ కొనువత్స!

—॥ లో భ ము :—

౨॥ పూనికతోదుర్జనకలఁపుష్పములందునఁగలునట్టిపూఁ
 డేనెనుగూర్చి, యుంచియవిఁ ధిక్ బడునాఁగద! తేనెట్టిఁ
 గల ద్దానినెఱింగిలోభమునఁ దాఁచినమే లొనఁగూడ

దంచునీ స్వార్థవహ్యుచ్చేతవిడుఁ వందగున్ భమునో
యిపు త్రాక్షా.

—: మోహము:—

తలెడ్రడులుదునిఁ చ్చలును బ్రేమాకృతి

నిలిచియొక్కప్పుడుఁ గలతఁబెట్టు

రమణీయందునననుఁ రాగరూపమున

నిలిచియొక్కప్పుడుఁ గలతఁబెట్టు

గురువునందుననువిఁ స్మరభక్తివిధమున

నిలిచియొక్కప్పుడుఁ గలతఁబెట్టు

సరితానమందున భా విచందమ్యున

నిలిచియొక్కప్పుడు గలతలెట్లు

గీ॥ యు క్తమిదియనిమఱియున యు క్తమిదియ

టంచుఁద్దోపనీయక మోస గించునట్టి

మోహముంగూర్చియనుభవ మ్మౌగ నెఱింగి

నీడివర్తించుపెద్దల గూడివత్తు!

—: మ ద ము :—

మ॥ సకలైశ్వర్యములుండనీకొకరిలక్ష్యం బేమి? నీవైష్ణవ

నికల్యాణ సరసేరకుండ గలదే? నిక్కమృగానంచు

నూ రకప్రేరేపణజేయునప్రిమదముఁ • రానిచ్చిన్
గీడుజెం దకపోనాకృతవీర్యులు తులలెసఁ త్యంఘా
రయన్బుత్త్రకా.

—: మా శ్మర్య మా:—

ఉ॥ ఆర్యులఁగూడియెప్పుడిలఁ నన్యలయభ్యుదయంబుఁగో
రుచా చార్యులు చెప్పినట్టినుడిఁ చాక్షునవర్జిలుచుట్టి
వేనిమా త్పర్యగుణఃబుగిడునదిఁ సత్సరగ్విడగ్గి
తేనినీ చార్యులకారుణికమునఁ కన్హృదవయ్యెదవోయి
పుత్త్రకా.

—: స త్త వ్య స స ము లు —

కం॥ వ్యసన మొదలించునస్త
వ్యసనంబులు వీడకున్న వ్యాకులితుడవై
పసదటిగి రెంటికి జెడి

దొసగుంచెదవుతుట్ట తుదకోవత్సా!
వ॥ కాననాస త్తవ్యసనంబులంగద్యజింపదగు నుపాయముం
జెప్పెదనాలకింపుమెటులనిన.

—: జూ ద ము :—

నీ॥ లఖలసామ్రాజ్యభో॥ గాతిశయములబ

ముగఁదృటిలోఁగోలుఁ పోవుటకును
 చేరోలగమునందారీతిద్రాపది .

వందురుచవమానఁ మందుటకును

తమ్ములఁగూడికాంఁ తారభూములయందు

దీనత్యముగవటుఁ దిరుగుటకును

సింగముల్మేకలశ్శేవించుచందాన

సామాన్యవృక్షగోల్కఁ సల్పుటకును

గీ॥ ఆ ప్తబంధులవీడిమృఁ గాళిఁగూడి

సౌఖ్యములలోడివివిధకఁ వ్రములతోడి

పాండవేయుల్లొర్తినచే వనమటకును
జూదమేకద! హేతువీ! సాదలకెల్ల!

క్షం! కావునజూద మూర్తుల

కావాసమృంచునెఱిగి యదిమానినసం
భావింపఁ బడుదువెప్పుడి

భూవలయమృందుసత్య ముగనోచత్వా!

—ప ర స్త్రీ గ మ న ము—

సీ! దశకంతువంశంబు! దగ్ధమగుటకన్య
భామలసంగంబు! వలనఁగానె?

బలవన్మృతినిసింహః॥ బలుడందుటకునన్య

భౌమలసంగంబు॥ వలనఁగాదె?

సింధుభూపతిపరా॥ జితుడగుటకునన్య

భౌమలసంగంబు॥ వలనఁగాదె?

కౌశికుడంగవై॥ కల్యమందుటకన్య

భౌమలసంగంబు॥ వలనఁగాదె?

గీ॥ మహీనినన్యభౌమలసంగ॥ మంబువలన
వంశనాశనమును, బల॥ వన్మృతియుఁబ
రాభవము, విరూపమ్ముసం॥ ప్రాప్తమగున

గలుగుటకోవేట! కఠనగాదె?
 అలప్రసేనుడుగ్రబాణ! హనినిదాగాంచ
 గలుగుటకోవేట! కఠనగాదె?
 అలపనీక్షిద్విభు! దాహముకాటండ
 గలుగుటకోవేట! కఠనగాదె?
 కాననిన్నికష్టంబులు! గాఢుటకును
 హేతువేటయవినుది! పోగిదాని
 వీడిపెద్దలనెప్పుడు! గూడిమెలగు
 చున్నచోనికువిహ్లాన! మొదిలువల్ల!

—: ప రు స ము లా దు ట :—

చం! పరుసములాడరాదుశిశు! పాలుఁడుపాండవులొచ్చరిం
చును | దుర్గుతరరాజసూయమునఁ నుగ్రతగ్రహునిఁదూ
లనాడియ | చ్చైరువుగఁదత్తుదర్శనము • చేదెగటాలఁ
డె? కాననీవునె | త్తజీబరుసఁబులొడకస • దామృదు
భాషివిగమ్ముపుత్తొకా.

—: ప ర థ నా ర ప ము :—

చం! పరథనమందుఁగాంతనిజ! భావమునందునఁబూనఁ
గూడదా | దురితము చేతనున్నదియు • దూరమగున్నర

|| ప || మఱియునింక గొన్ని దుగ్ధాని వారణోపాయమ్మలెఱి
గించెదవను మెలులన.

—: దుగ్ధాని వారణోపాయములు:—

|| సీ || సడయుండవైసీవు చరియిగుచున్నచో

హింసవైబుద్ధి నించబోదు|

అకలంకచిత్తుండ వైప్రవర్తించుచో

భీతియొప్పుదుసంభవింపబోదు!

అత్మోన్మేషపుదుని త్యాగిత్వవస్తువి

వేదమూనిన భాంతి పడకపోదు!

మనమశాశ్వతమను॥ మాటలోదలచదు॥

ఋ॥ బాత్మకెప్పుడు॥ గలుగఁబోదు॥

గీ॥ కానపద్విచారండై॥ పూనిసుజన

సంగమంబాచరింపుచు॥ సంతసమున

సంచరించుచునన్ను॥ ద॥ లంచుచున్న

ముక్తిగాంతువుసత్యమి॥ సూక్తివత్స॥

సీ॥ అహమునీకందులో॥ నావిర్భవించిన

నందులోనధికుల॥ నాత్మనెంచు

మన్యకాంతలపయి॥ నభిలాషవోడమిన

స్వప్రీతిమదిలోనఁ సంస్కరించు
 మితరులదోషమ్ముఁ లెపుడుగన్పించిన
 వాత్సవోషమ్ములఁ నాత్మనెంచు
 మొరులయా స్తిపయినఁ నూహసికొదవిన
 నీయా స్తినిన్నదిఁ నిందలంచు

గీ॥ మిట్టలొనరించుచున్ననీఁ హీనగుణము
 లెల్లగఁ మముగవశియించుఁ నిదిక్రమముగ
 ననుభవముఁ విూదనీయాత్మఁ కాకరమగుఁ
 గానస్యానుభవముఁ జేయఁగడఁగువత్స !

వ! మఱియు

—: దుగ్గుణనివారణోపధారాజము:—
 ఈ భూతదయన్ మహావధిముఖాని సహజగ్రహసంబంధ
 సంప్రీతిఁదలిర్పఁకొనుచుఁ బ్రేక్షలనే నెఱవేర్చి పాక్షిక
 బ్రాతిగఁజేయుచున్నయెడఁ గాఁగుగ్రహదహిక్కుడ బ్రజ్జ
 త్పాతములెల్లజ్జగముగఁ దగ్గి మంత్రశీయమును బునఁకా.
 వ! అన్నితవాకరాత్మరుంగాంచి యేనిగొంటి, దేవ! నా
 యరిదుఁదమకుంగుల యంతికిరణమునఁ గల్పకానతిచ్చిన
 విషయంబులెల్ల శ్రద్ధాగ్రంథవైవిధిని నందున నీమూఁద నెఱ

దుర్గోబలమున జేరవీరయచుండగలవను స్వర్ణాబున్దమి
నది కానికనుస్కంబున లక్ష్మీభావ బుకుదురుటలయెది
నోనియొకదివ్యహృత రాజహృదయదేశేటిసన్నగ్ధతా
గుజేయుమనగళ్ళగాళ్ళగుడిటులసయె.

శం! వత్సా! నీయందునగల

వాత్సల్యముచేతినొక్క పరమౌలిమువి

దృశ్యహృతినుగుడయ

త్యుత్సాహముతో పచితు నోర్పుననుమా

—: ప డా మ ర మం త్ర ము :—

కం! సరిగానడువు” మనుషడా

మరిమంత్రముఁగవలయెడటఁ గట్టికొనినిరం

తరమునదికనుఁగొనుచున

కృరణిమెలఁగుచున్న మేలుఁ గలుగునువత్సా

హ అన్నంతనాథగవానుఁగనియేనిట్లంటి, దేవా

కం! సరిగానడువుమనఁగనె

కృరణిమెలఁగవలయు? నట్లు • గామెలఁగినచో

సరియగునె! తానిగుట్టువి

వరముగ నెఱిగింపమిగులఁ బ్రాశ్నింతుమది
 వ! అనిననప్పరాత్పరుం దాదరామ త్తచిత్తం దై యేతస్యం
 త్రాశంబువివరింతు వినుమనియిటులనియె

—:షడాక్షరీమంత్రరహస్యాశ్రితము:—
 న్నరసులుమెచ్చకొనంగని

లరులమదికి నెప్పి యెప్పుడొ దవకుండఁగన
 త్పురుషులునడిచెను లెరువునఁ

జరియించినలోప మొదవఁ జాలదువత్సా!

ద్రిపువగవ్యుగైలిచిని

మృ-పటాత్మ్యుడనై హృషీకః గణముల్ మృతప

శ్యవతచుకానిదేశికునిస

దుపదేశవిధమునమెలగుటాప్యనుసార్యే

గౌరాముఖోడనీసం

నారముగోబడిమునుగకః సారాసాన్యః

దారవిచారహృదనై

శకుభ్యోడన్నటించి నగసుమువతాన్

నృతబస్మమందుభేదం

బరయగగుణమొకటిదక్కః సన్యముచేడితే

చెడిగియుసనుభావంబున

స్థిరగతివ రింపమేలుఁ జేకుడుచక్కా!

దుంబుచిదొసంగులనెల్లవి

మలచి త్తముతోఁజరింపఁ మహిమోన్ముఖతఱు

బలనుదనస్సానుభవమునఁ

దెలిపితిసేయందుఁగలుగుఁ టివినివగా

* వృత్తబయలుచందుఁబ్రకృతి

హర్తియునుదుతోఁబ్రపంచఁ మయ్యునుదనఁ

విత్తెఱగునెఱిగిభ్రమవిడి

యు లేమగతిమెలగిము కి నొందుమువత్సా!
 వ! వత్సా! మఱియొకమంత్రముగలదదివినుమెటులనిన.

త్ర్యక్షరమంత్రము

కం! మఱి“జ్జాగత”యనియెడుత్య

క్షరిమంత్రముఖంగుమనుచు గరపుటములగా

దఱచుగ మ్రోగింపుచునా

స్వరమాలింపుచుమెలంగ సాఖ్యమువత్సా!

వ! దీనిభావమెటులనిన.

*ఉ. ఉ. ఓ. ఓ. అతోగూడిన పదకారముపదాతినియూదడకని

తెలిసియు సందర్శమును బట్టి వాసి పండుకు మన్నింపగలరా
 దీతులు.

త్రోవ్వగీసుం తరహాస్యారము

జ్ఞాతమును ముట్టెముట్టె

తామీరుగనుగూడు! యల్లు! లేయగునంచుకా

తేరములా చలచకెలుక

తేరల్లుల లింగములు! తేకురువరా!

గ్రహాచారవిషయమంతయు

గ్రహాయించియు నాత్మనెలుక! గలిగి మెలగినకా

రహిష్యాలకాలమునకు భా
వములేదవయి చెలంగును ప్రభు వమృగవత్సా!

ప్రభుత్వముందకు బ్రతిపని
జిత్తిముల్క జేయఁడు గున్సా! చేయఁదగఁదా! యం

యే తమముదిదలఁచి

గ్రతగవ త్తివములు గల్గును వత్సా!
మఁదానియిట్లు పరమరహస్యములగు నమ్మత్రోంబులుండ
ద్రహస్యరములు తాఁగించి, యింకఁగొన్ని రహస్యములు
తెప్పజెవినుమని యిట్లులనియె.

—: హి తో ప దే శ ము:—

ఈ శ్రీరమణీయభోగములఁ జె-దినులుంబును బొంద, నవ్వు
 మోరతిగోమఁజెంద, బహుఁ సత్పురుషుండనికీర్తి-నాం
 ద,దుఃశ్చాదిత్రుఁడీతిఁడంచవయఁ శంబునఁగుండఁబ్రవ
 ర్తనగజెమా ధారముగానభోగవిహితంబుగపరిణా-లు
 మోముపుట్టికా.

సీ అష్టాక్షరీముదఁ లై నమహామంత్రః ।

ముల్లుజవరభాత్యహో నలుపుచున్న!

అనవరతమునిరా! హరిచ్చైనిస్తాగ

మనోహరము, జైడల్లడూ గడువి శార్దూపర
మనోహరములం జములొన్న గవామూ సమత్యమునున
సార్దూపరమున్నిల్లి శాం తమత గూడియదూర్మున
శార్దూపర తో జేరనీకుండద్య! ప్రియతీయాంభియ
గంజ దునిదితు స్వింగాంచుమోర్పుతకా.
తూర్పు బతోదుతక జేడుగుల గార్దముల బాసలించు
చున్న గన్ద పడకతప్పదయ్య! సనం సంసరియించుచు
నొక్కగొనని మ్మ-పటములోడ నత్తుతులు సల్పు
చునప్పరియించున్న! సాఖ్యవచుదవయ్య! గానన

తి గాగడువంబగునయ్యపుత్రాః
వః మునియు.

మనయ్యనృసింహాచార్యుః సయే • సన్నుస్మరించకయండినా-
భద్రః! మనయ్యనృసింహాచార్యులు • మూర్తిముమానకసత్య
ధర్మమునా • నిష్కలమెల్లమనమెల్ల • లింబకైదునా
గాఢకలంబునా • నున్నతపాభ్యముల్యదసి • యుండువు
నాముగనాముపుత్రాః.

మనాచార్యులకథ • కనకాదుర్లు • నానుదుర్లునీత్రా-మంబు
నా • బ్రహ్మ • లబుద్ధిసంధివ్రత • పంచములా • జయమంది

యొక్కడ! యవిధివేబొందకుండననఁ దయమునునభ్యు-
దయముగల్గియు! త్వవమున మోక్షముగ నిక్కఱతా-
రుడవయ్యెదవోయిపుర్రకా.

కం||నాకనుమరమగువిషయము

లికరణియటాచునీకుఁ నడిగించితిని

ఏకరణిగామెలంగిన

నాకనుమరమగుమూఱుఁ నయమునువత్సా!

ప|| అన్నంత నాపరాత్పరుఁగొంది యేనిటుల విన్నవిండు
కొంటి.

చీ! ఏమో యున్నాననియున్నాను! రోమమునకు రోమమునకు
 చూచి! లక్ష్మణునినుండినుండి! రోమమునకు రోమమునకు
 ముడి! 14! రోమమునకు! పనిల్చి పడు! పాయము లెల్ల నుభా
 భా! జేసితిరా! రోమమునకు! రోమమునకు! రోమమునకు! నీమ
 మ! రోమమునకు! రోమమునకు!

చం! ఆ గ్రహలకు! రోమమునకు! రోమమునకు! రోమమునకు!
 రోమమునకు! రోమమునకు! రోమమునకు! రోమమునకు!
 నీక, ద్వివిపలంబు! రోమమునకు! రోమమునకు! రోమమునకు!

హా మృగమును జేరవేళ, కలిగి మోదమునోన్మోహరించు
మీనాళ్ళిరా!

హా అనివేషకానివవళ్ళ రాత్రిముదలు లగుగాక యనియా
శీర్షపించు.

—: గ్రంథ ఫలితము :—

కం. భగవంతుని గుణమును

నగలేనిది యమృతి-దూర-లక్షణములు

భోగ-విదమునలెచు, నానెలు

వగు జేరినాడ! విబుధులందఱు మెచ్చుకొ

ఉ! దీనిని సంతకతఃకుము! దీర్ఘ తరంబగుభక్తిమీఱనే
మానవపుంగవులన్నిటిని! మాపుకుకేపుఁబడించుచును
దురి! మూర్ఖపులూర్మశుద్ధిగల! మూర్ఖుఁడుద్రోక్తిపు
నీతుల! మమో! ఘోరకునర్హులయ్యెదరు! సత్యము! స
త్యము! సత్యమూర్ఖులు!

— ५५ —

భారతదేశమునందు.

! x i

சென்னை நகரில்

అనంతానందః
అనన్తానందః
శంఖానందః

అనంతానందః
అనన్తానందః
శంఖానందః

అనంతానందః
అనన్తానందః
శంఖానందః

శ్లోకములకావ్యము	0-12-0
విశ్వకర్మముల తా. స.	0-4-0
కాలిదాసకథామంజరి తెలుగుభాగము	0-8-0
పాంగులీలము.	0-1-0
బద్ధప్రదర్శి అనుభవగంధము.	0-8-0
కాలికావ్యము (ఇదివచ్చురాజాంతులము)	1-0-0
నవ్యవంశముశ్లోకములు (తా.స)	0-4-0
అపూర్ణము (తా.స)	0-3-0
విశ్వకర్మములకావ్యము అనుభవము	0-2-0
పాంగులీలము	0-4-0

శ్రీ ప్రసరత్నంబు (అనుభవములు)

శ్రీ హరిభక్తమార్గానుకరణము అనుభవము

ప్రసరము

మనస్సు కనుభవము ప్రతిమానము

హరిభక్తమార్గానుకరణము

మనస్సు కనుభవము ప్రతిమానము అనుభవము

ప్రసరము (మనస్సు)

హరిభక్తమార్గానుకరణము

హరిభక్తమార్గానుకరణము

ప్రసరము

1-4-0

1-4-0

0-2-0

0-2-0

0-2-0

0-10-0

0-2-0

0-2-0

1-0-0

0-1-0

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ
ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೨೦

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೨೦

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೧೬

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೨೦

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೧೬

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೧೬

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೨೦

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೨೦

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೧೦

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ

೦.೦೦

10735

